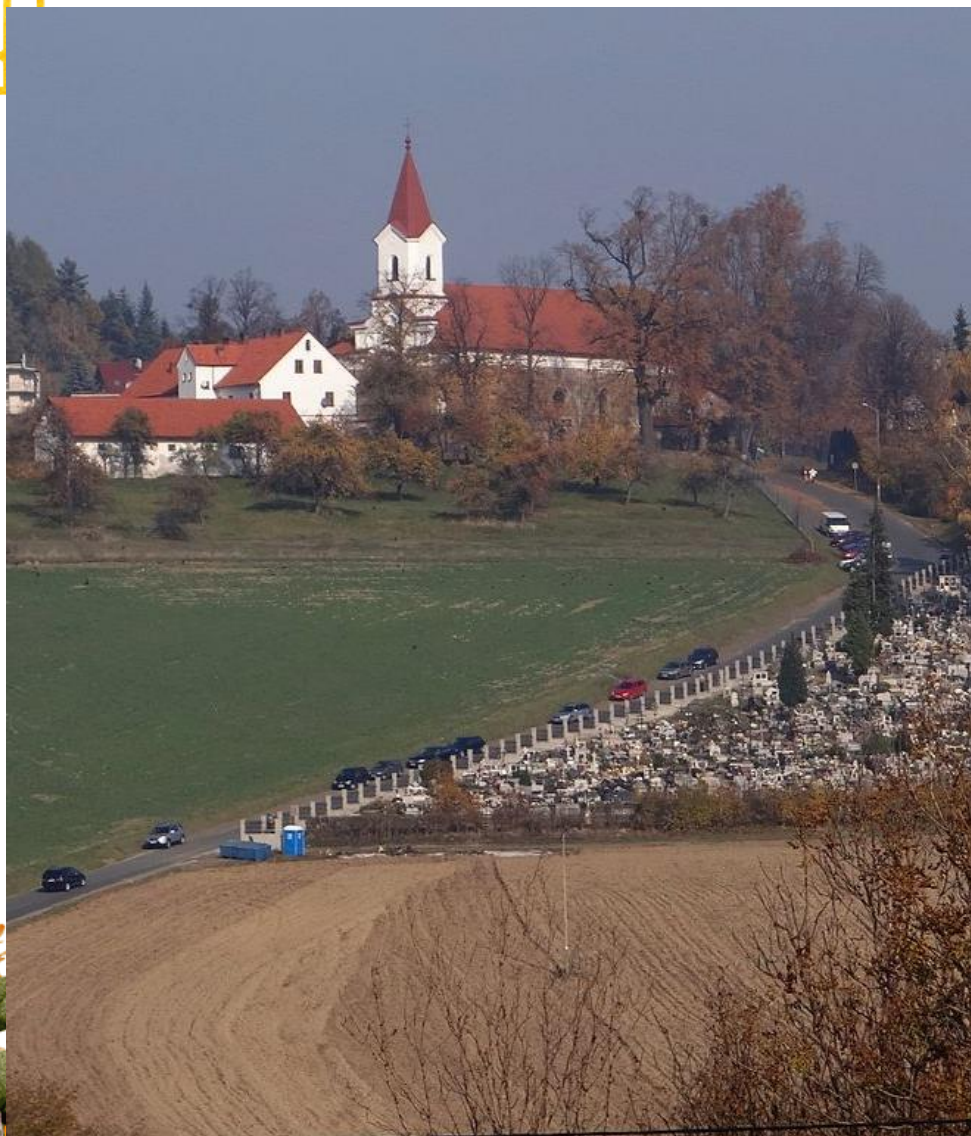

Siostra Lidwina Sikora

Adoratorka Krwi Chrystusa

1879 - 1978

Dzieciństwo

Siostra Lidwina Sikora urodziła się 4 grudnia 1879 r. w Mucharzu koło Wadowic, jako ostatnia z dziewięciorga dzieci Michała i Anny z domu Łasak.

Wyrastała w ubogiej rodzinie chłopskiej, w której panowały głębokie tradycje religijne. Dzieci były wychowywane w atmosferze wiary i wrażliwości na cierpienie innych.

Jako dziecko wyróżniała się żywym usposobieniem, silną wolą i wrażliwością serca.

Powołanie

Poszukiwanie...

- Z powodu słabego zdrowia prośby Lidwiny o przyjęcie kierowane do zgromadzeń zakonnych w Krakowie były odrzucane.
- W jej drodze poszukiwań pomagał o. Stanisław Chochleński, redemptorysta.

Bośnia

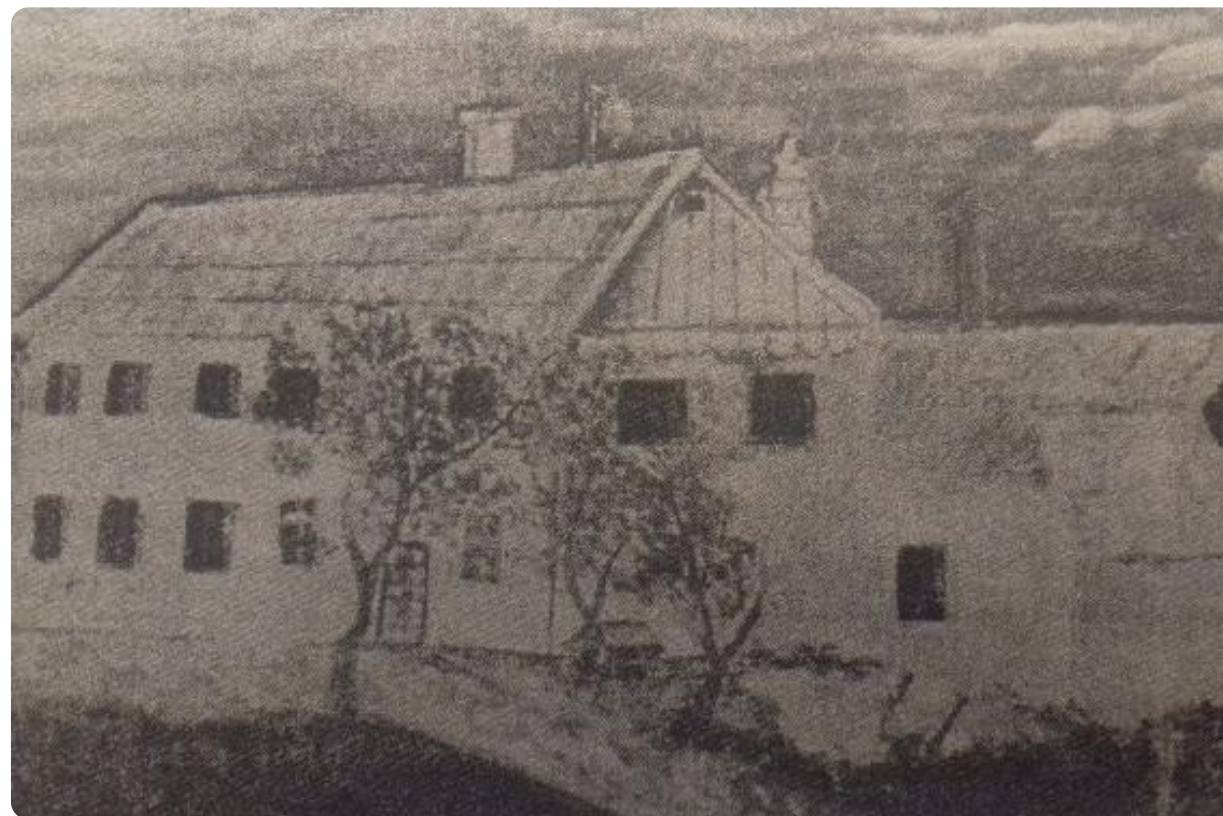
- O istnieniu Zgromadzenia Sióstr Adoratorek Krwi Chrystusa dowiedziała się od ojca trapisty, który pracował w Bośni i miał kontakt z siostrami adoratorkami.

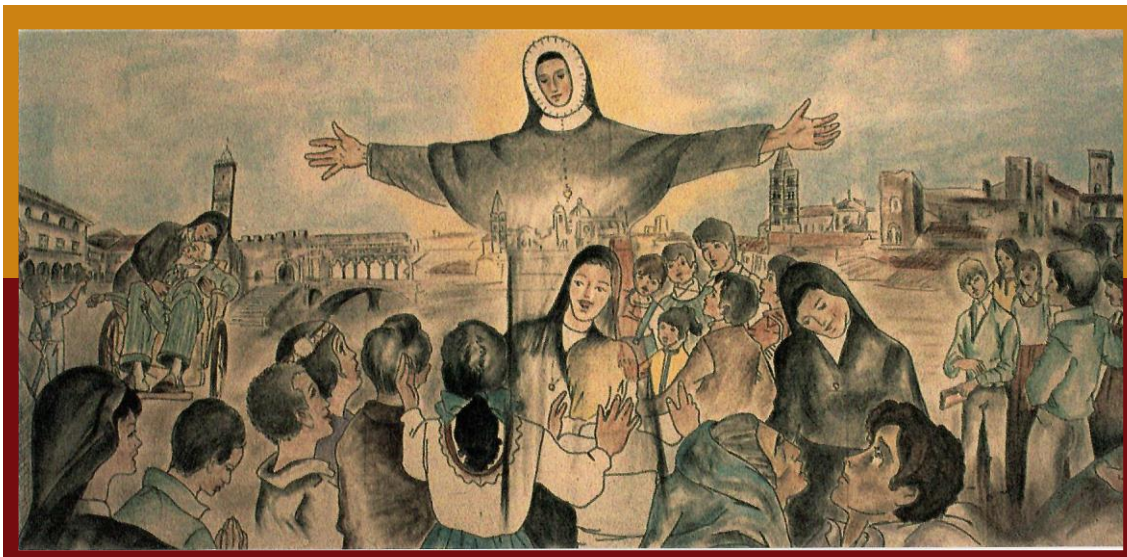
Pierwsze kroki

- Do Zgromadzenia Sióstr Adoratorek Krwi Chrystusa w Banja Luce (Bośnia), Lidwina wstąpiła razem z trzema Polkami 6 stycznia 1906 roku.
-
-

Klasztor "Nazaret" w 1880 r.

Zgromadzenie Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa zostało założone 4 marca 1834 r. we włoskim Acuto. Zakonnice, za przykładem swojej założycielki św. Marii de Mattias, prowadziły ewangelizację, organizowały rekolekcje i dni skupienia, kierowały stowarzyszeniami o charakterze religijnym, szerząc kult Krwi Chrystusa. Jednocześnie udzielały pomocy duchowej, w szczególności kobietom i obejmowały opieką młode dziewczęta z ubogich rodzin, tworząc dla nich szkoły.

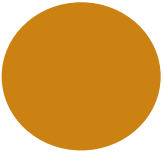
Krótką historia Zgromadzenia: Od Acuto do Banja Luki

Początkowo działalność zgromadzenia ograniczała się do Włoch, ale z czasem powstały placówki we Francji, Szwajcarii, Austrii, Niemczech i Anglii. 7 października 1879 r. siostry przybyły do Bośni

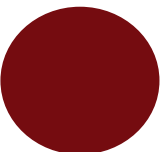
i w pobliżu klasztoru trapistów w miejscowości Budžak (obecnie Lazarevo, dzielnica Banja Luki) założyły klasztor św. Józefa z Nazaretu (zwany później „Nazaret”). Ponieważ pod koniec XIX w. był to obszar intensywnego osadnictwa polskich emigrantów, w klasztorze, obok sióstr narodowości austriackiej, niemieckiej i chorwackiej wkrótce pojawiły się polskie zakonnice. W l. 1905–1916 wstąpiło do Nazaretu 11 młodych kobiet przybyłych z terenów ówczesnej Galicji, później dołączały do nich dziewczęta pochodzące z rodzin polskich osadników w Bośni.

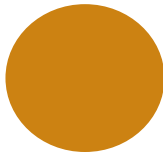
Polskie Pionierki w Bośni

Pierwszą młodą kobietą, która wyjechała z Polski do Bośni była **Stanisława Kasińska** pochodząca z Łososiny Górnej (pow. Limanowa). Z przekazu historycznego wynika, że już 8 sierpnia 1905 roku przybyła ona do klasztoru „Nazaret”, zaś w dniu 6 stycznia 1906 roku oficjalnie wstąpiła do Zgromadzenia. W tym samym czasie do Bośni przyjechała **Lidwina Sikora** urodzona w Mucharzu k. Wadowic.

Piątą z tej grupy dziewcząt, która nieco później postanowiła wyjechać z Polski, aby resztę życia spędzić w bośniackim zakonie, była **Maurycja Marianna Maziarz** urodzona w kolonii Werbskiej Stefanówce na Wołyniu.

W kolejnym roku, do Bośni dotarły dwie kolejne młode dziewczyny, spokrewnione ze sobą. Jedną z nich była **Anuncjata Wiktoria Bolek** urodzona 7 maja 1886 roku w **Przyborowie** (powiat Brzesko), która w dniu 19 września 1907 roku rozpoczęła nowicjat, a następnie po odbyciu wszystkich stopni formacyjnych w dniu 15 sierpnia 1914 roku złożyła śluby wieczyste. Drugą kandydatką do życia zakonnego była **Ludwika Stanisława Przydział** urodzona 2 września 1883 roku w **Rudach Rysiach** (gm. Szczepanów, powiat Brzesko), która w dniu 15 sierpnia 1916 roku złożyła śluby wieczyste. W 1916 roku, czyli 9 lat później w ślady swojej rodaczki poszła **Salomea Szuba**, urodzona 20 września 1894 roku w **Przyborowie** (powiat Brzesko), która w dniu 15 sierpnia 1922 roku złożyła śluby wieczyste. Była ona kuzynką Ludwiki Stanisławy Przydział.

s. Jakuba Regina
Solawa

s. Anuncjata Wiktor
Bolek

s. Maurycja
Marianna Maziarz

s. Marianna Kowalczyk

s. Lidwina Sikora

s. Salomea Szuba

s. Stanisława Kasińska

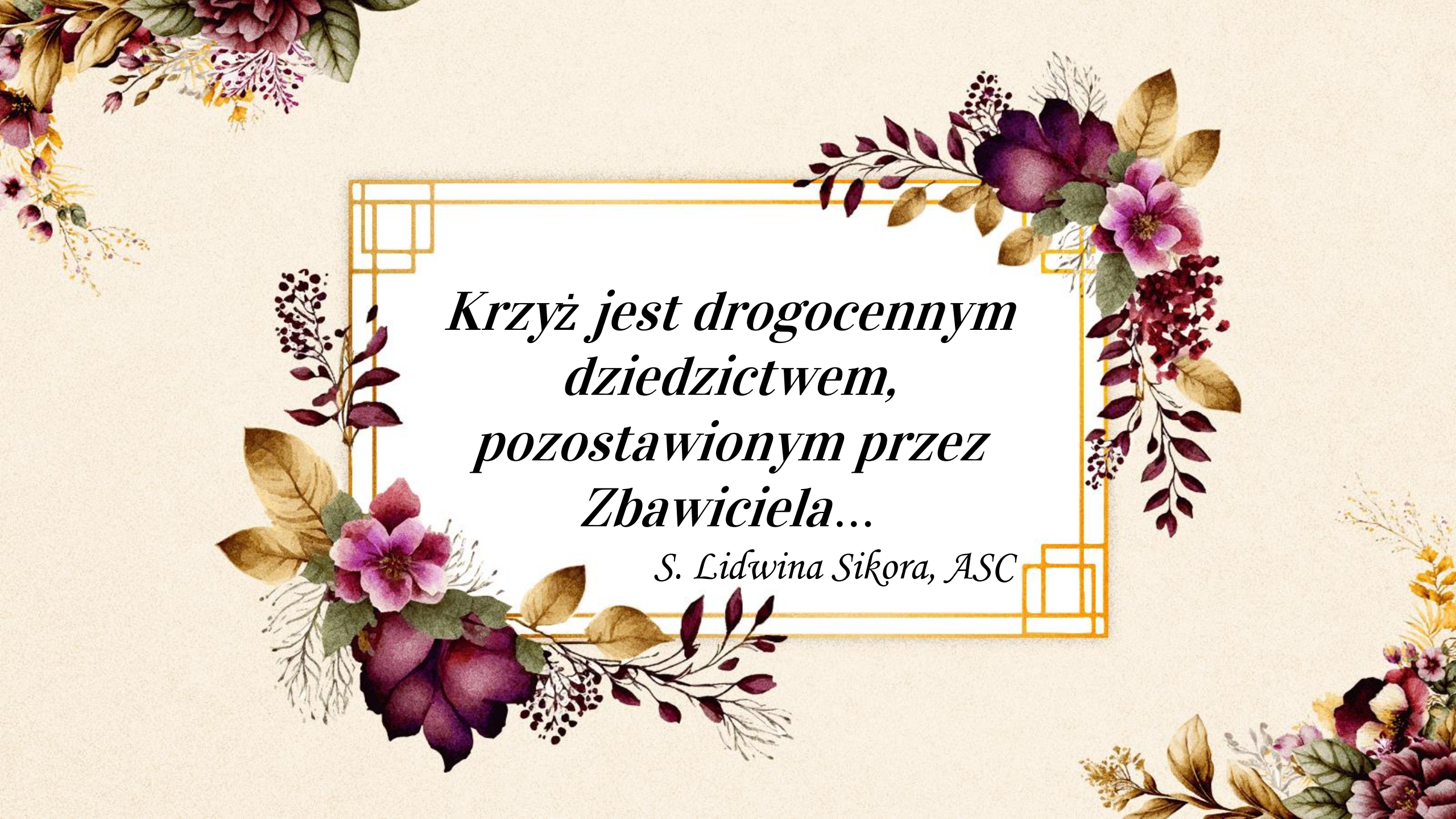

s. Ludwika Stanisława
Przydział

*To były silne kobiety niczym z „żelaza”,
których życie wypełnione było ciężką
pracą, gorliwą modlitwą i miłością do
Ojczyzny. Idąc za głosem serca, bez
znajomości języka wyjechały do kraju o
zupełnie odmiennej kulturze, aby po
40-tu latach pobytu na obczyźnie
wrócić do Polski i tu rozpocząć
działalność apostolską wg charyzmatu
św. Marii de Mattias*

s. Krystyna Kusak, ASC

*Krzyż jest drogocennym
dziedzictwem,
pozostawionym przez
Zbawiciela...*

S. Lidwina Sikora, ASC

Lata w zakonie

s. Lidwina została wybrana do pierwszego chóru, chociaż miała ukończone zaledwie cztery klasy szkoły podstawowej.

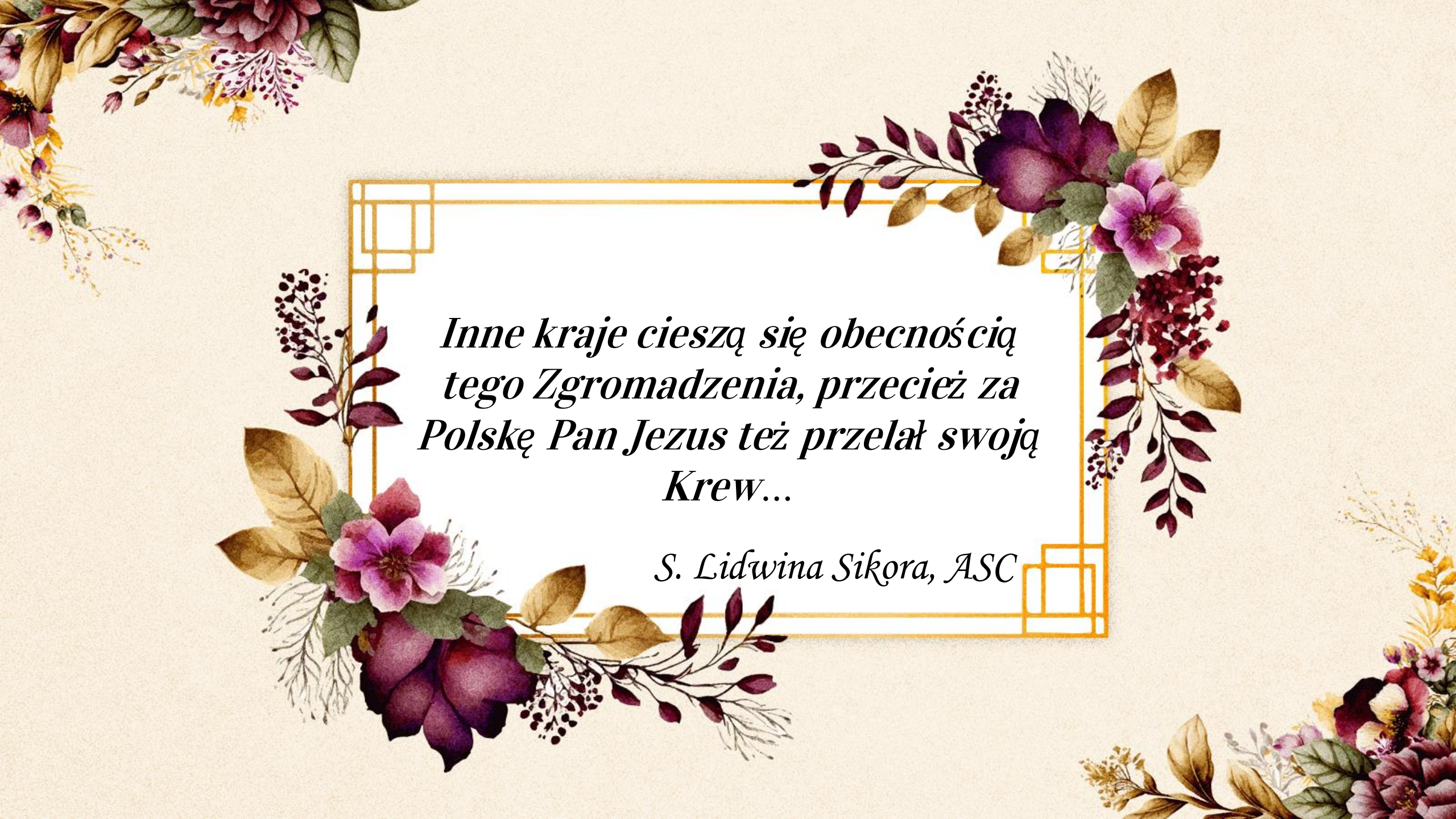
Ona ujmowała współsiostry prostotą życia, a przede wszystkim autentyczną pobożnością, skupieniem i wiernym zachowaniem praktyk oraz obowiązków zakonnych. Jej życie świadczyło o cierpliwości i dojrzałości duchowej.

Siostra Lidwina Sikora pierwszą profesję złożyła 15 sierpnia 1907 r. Po ślubach została skierowana do pracy z dziećmi w sierocińcu w Budzaku k/Banja Luki, gdzie gorliwie pracowała przez dwa lata. Następnie została posłana do Niemiec, aby zbierać środki finansowe na utrzymanie sierocińca.

Śluby wieczyste złożyła 15 sierpnia 1912 r. Przebywając we wspólnocie w Banja Luce, została skierowana do pralni, w której pracowała przez 34 lata. Podczas tej pracy uległa wypadkowi i została kaleką przez całe życie.

Od chwili wstąpienia zawsze myślała o powrocie do Polski, aby rozszerzać nabożeństwo Krwi Chrystusa w swojej ojczyźnie....

*Inne kraje cieszą się obecnością
tego Zgromadzenia, przecież za
Polskę Pan Jezus też przelał swoją
Krew...*

S. Lidwina Sikora, ASC

Powrót do Polski

2 sierpnia 1946 r.

Jako pierwsza do Bolestawca przyjechała nowicjuszka Franciszka Drohomirecka, a niedługo później, na początku sierpnia 1946 r., osiem zakonnic, przybyłych do Nazaretu z Galicji na początku XX w. Po serdecznym powitaniu przez grupę reemigrantów na dworcu kolejowym udały się do kościoła pw. Wniebowzięcia NMP i św. Mikołaja, gdzie proboszcz ks. A. Gromadzki pomógł im w zakwaterowaniu. Zakonnice początkowo zamieszkały w domu parafialnym św. Stefana przy ul. Zacisze 1, później w domu parafialnym św. Jadwigi przy kościele parafialnym. Wiosną 1947 r. na mocy decyzji Urzędu Miasta w Bolestawcu otrzymały budynki przy ul. Roli Żymierskiego 23 (obecnie Zgorzelecka 27), w miejscu, gdzie niegdyś znajdował się klasztor Zakonu Krzyżowców z Czerwoną Gwiazdą z kościołem św. Ducha, następnie szpital Św. Ducha i dom starców, a w 1945 r. – sowiecki szpital polowy.

Służba, duch ofiary połączony z cierpieniem były wyraźnym świadectwem poświęcenia Bogu, dlatego też zaczęły się zgłaszać dziewczęta z prośbą o wstąpienie.

Pierwsze lata w Bolestawcu

Pod przewodnictwem s. Annuncjaty Bolek siostry rozpoczęły pracę społeczną, pastoralną i katechetyczną. Pracowały w bardzo trudnych warunkach materialnych.

Mistrzynie formacji

Siostra Lidwina Sikora podjęła starania o uzyskanie pozwolenia na otwarcie nowicjatu w Bolestawcu. Erekcji dokonał ks. kard. Stefan Wyszyński.

W roku 1951 r. s. Lidwina została mistrzynią nowicjatu. Urząd ten sprawowała do 1958 r. Będąc osobą pobożną miała ogromny wpływ na pierwsze pokolenie adoratorek.

Wspólnota sióstr powiększała się, otwierano nowe domy i wspólnoty. Bóg pozwolił s. Lidwinie – wiecznej lampce – jak nazwał ją ks. kard. Bolesław Kominek, dożyć prawie stu lat. Dzięki temu mogła doczekać się rozwoju i zatwierdzenia prowincji 25 marca 1965 r.

Ostatnie lata

Siostra Lidwina Sikora powróciła do Pana 29 lutego 1978 r. cicho i spokojnie, tak jak przeżyła całe życie. Gorliwość apostolska, radość, cierpliwość, pokora i całkowite poświęcenie są najbardziej znaczącym dziedzictwem, jakie s. Lidwina pozostawiła dla każdego chrześcijanina.

*Krew Chrystusa jest ceną
naszego zbawienia i każda
osoba ludzka powinna z tego
skorzystać.*

S. Lidwina Sikora, ASC

Modlitwa za wstawiennictwem Matki Lidwiny

Boże, Ojciec Wszechmogący, dziękujemy Ci, że powołałeś do Zgromadzenia Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa siostrę Lidwinę.

Dziękujemy Ci za przykład jej ofiarnego życia w łączności z Tobą, za jej wierne pełnienie Twojej woli i umiłowanie zbawczej Krwi Twojego Syna. Ty przepełniłeś jej serce gorliwością o zbawienie drogiego bliźniego, a także o to, by chwała Krwi Chrystusa ogarnęła cały świat. Daj nam, abyśmy wpatrzeni w przykład życia siostry Lidwiny byli do końca wiernymi Tobie i wypełniały obowiązki swego powołania. Prosimy Cię przez jej wstawiennictwo udziel nam łaski, której tak bardzo oczekujemy. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Bibliografia

Ł. Partyka, Lidwina Sikora, ASC Profili 7

Cz. Maćkała, S. Lidwina Sikora

M. Białka, Na początku było ich „tylko” osiem,

<https://brzesko.ws/DesktopModules/Articles/ArticlesView.aspx?tabID=0&ItemID=11311&mid=10640>

Św. Maria De Mattias – siostry Adorantki Krwi Chrystusa w Bolesławcu, <https://muzeum.boleslawiec.p>

[l/siostry-adorantki-krwi-chrystusa/](https://muzeum.boleslawiec.pl/siostry-adorantki-krwi-chrystusa/)

Dziękujemy !

Siostry Adoratorki Krwi Chrystusa
Ul. Szymanowskiego 25
51-609 Wrocław
Tel.: +48 71 3485218
E-mail: sekretariat@adoratorki.pl